

Łódź, 20 lutego 2019 r.

**Protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej
dr. Artura Zielińskiego
oraz uchwała Komisji ds. postępowania habilitacyjnego z uzasadnieniem**

Komisja habilitacyjna ds. postępowania habilitacyjnego **dr Artura Zielińskiego** została powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 8 listopada 2018 r. (na podstawie art.18 ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki; Dz. U. 2017 poz. 1789). Do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego wszczętego 22 maja 2018 r. została wyznaczona Rada Wydziału Nauk Geograficznych Uniwersytetu Łódzkiego.

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej odbyło się dnia 20 lutego 2019 r. w Łodzi, na Wydziale Nauk Geograficznych Uniwersytetu Łódzkiego.

W skład Komisji habilitacyjnej weszli:

Przewodniczący:

- Prof. dr hab. **Kazimierz Krzemiń** – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Sekretarz komisji:

- dr hab. **Zbigniew Rdzany** – Uniwersytet Łódzki

Recenzenci:

- Prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- Prof. dr hab. **Zbigniew Zwoliński** – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
- dr hab. **Jacek Forysiak** – Uniwersytet Łódzki.

Członkowie komisji:

- Prof. dr hab. **Mirosław Błaszkiwicz** – Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN w Warszawie,
- dr hab. **Edmund Tomaszewski** – Uniwersytet Łódzki.

Na podstawie decyzji Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 8 listopada 2018 r. oraz pisma Dziekana Wydziału Nauk Geograficznych prof. UŁ dr hab. **Bogdana Włodarczyka** z 3 grudnia 2018 r. opracowano trzy recenzje, które wpłynęły do Wydziału Nauk Geograficznych Uniwersytetu Łódzkiego w dniach od 16 stycznia do 18 lutego 2019 r.

Wszyscy trzej Recenzenci przedstawili opinie pozytywne dorobku Habilitanta i dopuścili Go w swych opiniach do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego. Prof. dr

hab. **Radosław Dobrowolski**, oceniając, że dorobek ten „w minimalnym zakresie spełnia wymagania formalne określone w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dn. 14.03.2003 r.”, przedstawił wniosek o zaproszenie Habilitanta na to posiedzenie. Również prof. dr hab. **Zbigniew Zwoliński** zaproponował zaproszenie celem przedyskutowania podniesionych przez Niego w recenzji niejednoznacznych kwestii.

W związku z tym Dziekan Wydziału Nauk Geograficznych **dr hab. Bogdan Włodarczyk prof. UŁ** wystosował zaproszenie do dr. A. Zielińskiego dn. 29 stycznia 2019 r.

Sylwetka Habilitanta

Pan doktor Artur Zieliński jest absolwentem studiów magisterskich geografii, specjalności nauczycielskiej. Korzystając z toku indywidualnego, skończył studia w 1988 r. – po czterech latach. Pracę magisterską pt. „*Wpływ emisji siarkowej w okolicach Staszowa na rozwój gleb*” napisał pod opieką naukową prof. dr hab. Alojzego Kowalkowskiego.

Pracę zawodową rozpoczął w 1988 r. w Polskiej Akademii Nauk, na stanowisku hydrologa w Instytucie Ekologii w Dziekanowie Leśnym koło Warszawy. Od grudnia 1988 r. do kwietnia 1990 r. uczestniczył w Ekspedycji Antarktycznej Polskiej Akademii Nauk na Wyspę Króla Jerzego w Antarktyce Zachodniej.

Po powrocie, w sierpniu 1990 r. został zatrudniony w Instytucie Geografii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach (obecnie Uniwersytet Jana Kochanowskiego), gdzie pracował kolejno na stanowiskach: asystenta (do 1998 r.), wykładowcy (1988–1999), adiunkta (1999–2016) i starszego wykładowcy (od 2016 r. do dziś). Ten ostatni etap zatrudnienia był przerywany okresowymi kłopotami ze zdrowiem (hospitalizacje, urlop zdrowotny).

Pan Artur Zieliński obronił rozprawę doktorską pt. „*Warunki rozwoju gleb w rejonie Zatoki Admiralicji na Wyspie Króla Jerzego*” w 1999 r. w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Praca powstała pod kierunkiem prof. dr hab. Krystyny Piotrowskiej.

Ocena osiągnięcia naukowego zawarta w recenzjach

Jako osiągnięcie naukowe, będące podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego, zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.) dr **Artur**

Zieliński wskazał zestaw prac naukowych pod tytułem „*Ewolucja form krasowych w regionie świętokrzyskim*”, który składa się z:

- 1) monografii pt. „*Rozwój jezior krasowych w Niece Połanieckiej*” wydanej w 2013 r. przez UJK w Kielcach, po recenzjach wydawniczych prof. dr hab. **Adam Choińskiego** i dr hab. **Tomasza Kalickiego**, prof. UJK,
- 2) 23 innych prac naukowych, dotyczących problematyki krasu regionu świętokrzyskiego, stanowiące uzupełnienie osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy.

Prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** odnosząc się w swej recenzji do sformułowania problemu badawczego w tytule osiągnięcia uznał, że został on przez Habilitanta nakreślony nazbyt obszernie. Stwierdził, że „*przedstawiony do oceny zestaw prac trudno określić mianem zbioru homogenicznego tematycznie, a jednocześnie spójnego wewnątrznie, syntetyzującego i rozszerzającego znacząco wiedzę z zakresu dyscypliny*”. Jego zdaniem, Habilitant zinterpretował wymagania formalnoprawne w ten sposób, że należy uwzględnić wszystkie prace, które mają jakikolwiek związek z problematyką krasu. W związku z tym do oceny trafiły prace o różnej randze bibliometrycznej, w tym doniesienia konferencyjne.

Prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** stwierdził, że połowa publikacji składających się na osiągnięcie naukowe dr. Artura Zielińskiego to jego samodzielne, w pełni autorskie opracowania, a część pozostała to prace współautorskie, liczące od 2 do 8 autorów. Zaangażowanie koncepcyjne dr. Artura Zielińskiego w opracowanie poszczególnych artykułów było istotne w zdecydowanej większości przypadków, a nawet kluczowe. W badaniach krasu rozbudowana kooperacja interdyscyplinarna jest niezbędna. W opinii Recenzenta zasadniczy zbiór opracowań wiąże się z morfogenezą i funkcjonowaniem jezior krasowych w Niece Połanieckiej.

Prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** podkreślił, że „*niezaprzeczalnym oryginalnym osiągnięciem Habilitanta jest szczegółowe, wieloaspektowe potraktowanie powierzchniowych form krasowych Niecki Połanieckiej, jako obiektu badań naukowych. Wprawdzie doniesienia na ich temat pojawiały się we wcześniejszych pracach wielu autorów, ale nie doczekały się zwartego, wszechstronnego opracowania. Tak szeroki zakres analityczno-inwentaryzacyjny, zwłaszcza w odniesieniu do jezior krasowych na południowym obrzeżeniu Gór Świętokrzyskich, z pełnym przekonaniem uznać należy za pionierski*”. Za cenny element dorobku Habilitanta Recenzent uznał opracowanie typologii jezior, uwzględniającej kontekst morfologiczny mis

i ich pozycję hipsometryczną oraz opracowanie modeli ewolucyjnych. Szczególnie interesujący wątek badawczy według Recenzenta stanowi oryginalne opracowanie procesu załadowania krasowych zbiorników jeziornych, zwłaszcza genezy i rozwoju tzw. pływających wysp torfowych. Wyraził ubolewanie, że temat ten nie doczekał się opublikowania w wysokoimpaktowym czasopiśmie naukowym.

Prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** docenia szeroką współpracę Habilitanta ze specjalistami różnych dyscyplin naukowych, reprezentujących wiele ośrodków akademickich i instytutów badawczych w Polsce, co – Jego zdaniem „*znacząco podnosi skalę dokonań i nadaje im wymiar interdyscyplinarny*”. Stwierdza ponadto, „*że wiele kwestii poruszanych w przedstawionych do oceny pracach w istotny sposób wzbogaca dotychczasową wiedzę na temat mechanizmów funkcjonowania jezior krasowych południowego obrzeżenia Gór Świętokrzyskich, zwłaszcza w zakresie warunków ich zasilania, termiki i cech fizykochemicznych wody, zróżnicowania typologicznego mis, sukcesji osadowej. Z drugiej jednak strony należy podkreślić, że prezentowane wyniki są dalekie od jednoznacznie syntetyzującego ujęcia problemu i wymagają kontynuacji badań*”.

Pośród uwag krytycznych, zamieszczonych w recenzji Prof. dr hab. **Radosława Dobrowolskiego** do najistotniejszych należy zarzut odnoszący się do niedostatków syntezy w kontekście zaproponowanego osiągnięcia habilitacyjnego. Uznał bowiem, że przedstawione w monografii modele ewolucyjne jezior „*stanowią jedynie studium przypadku, a nie syntetyczne potraktowanie problemu*”. Ponadto podkreślił, że wyciąganie daleko idących wniosków chronostratygraficznych i morfogenetycznych na podstawie pojedynczych dat TL osadów w dnach zbiorników jest ryzykowne z powodu ograniczeń metody i braku informacji o litogenezie osadów.

Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze Habilitanta według Recenzenta stanowią dokumentację jego bardzo rozległych zainteresowań naukowych, obejmujących co najmniej kilka pól badawczych (często bardzo odległych tematycznie). Publikacje są stosunkowo liczne, duża jest aktywność konferencyjna, szerokie jest spektrum zainteresowań naukowych. Jednakże dorobek ten nie przekłada się na wysokie wskaźniki w międzynarodowych bibliometrycznych bazach danych i liczne cytowania oraz „*świadczy to o braku uporządkowania organizacyjnego i konsekwencji w działaniu, co skutkuje rozproszeniem/rozmyciem głównych nurtów badawczych*”. Aby te kwestie wyjaśnić, prof. dr

hab. **Radosław Dobrowolski** zasugerował zaproszenie dr. **Artura Zielińskiego** na posiedzenie Komisji Habilitacyjnej.

W podsumowaniu oceny prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** stwierdził, że *„ocena całokształtu dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego oraz osiągnięcia habilitacyjnego dr. Artura Zielińskiego pt. „Ewolucja form krasowych w regionie świętokrzyskim nie jest jednoznaczna i jedynie w minimalnym zakresie spełnia wymagania formalne określone w Ustawie”*.

*

Prof. dr hab. **Zbigniew Zwoliński** analizując przedstawiony zestaw prac składający się na osiągnięcie naukowe przedstawił zastrzeżenia co do ich doboru pod względem merytorycznym i formalnym. Wyraził w związku z tym wolę rozstrzygnięcia stwierdzonych wątpliwości w drodze dyskusji z Habilitantem.

Zdaniem Recenzenta monografia *„Rozwój jezior krasowych w Niecce Połanieckiej”* powinna być uznana za *„wyjątkowe dokonanie w literaturze geograficznej”*, bowiem dr **Artur Zieliński** wpisuje się w poznanie rzeźby krasu gipsowego jako jeden z niewielu geografów. Praca ta wprowadza istotne informacje o zjawiskach krasu gipsowego w Polsce, zaproponowano w niej modele rozwojowe zagłębień bezodpływowych, lejów krasowych i jezior krasowych, zarówno w aspekcie ich powstawania, jak i zanikania. Dzieło to zawiera także istotne dokumentacje istnienia jezior podziemnych oraz jezior kopalnych. Cenne było zastosowanie metod geofizycznych (GPR) do ich zbadania. Podsumowując ocenę monografii Recenzent stwierdza: *„To opracowanie dr Artura Zielińskiego, poza dużym ładunkiem dokumentacyjnym i analitycznym, reprezentuje nowe i oryginalne wartości merytoryczne krasu gipsowego w tej części Polski. Praca mimo charakteru regionalnego czy nawet lokalnego wnosi dostrzegalny wkład do wiedzy na temat zjawisk krasu gipsowego w zakresie hydrogeomorfologicznym, jako że ten typ zjawisk jest bardzo rzadki na świecie”*.

Prof. dr hab. **Zbigniew Zwoliński** w podsumowaniu całego dorobku naukowego dr **Artura Zielińskiego** podkreślił Jego *„wkład do nauk geograficznych w różnych zakresach problemowych, a szczególnie w ocenie stanu i funkcjonowaniu środowiska geograficznego w specyficznym krajobrazie krasu gipsowego. Całokształt dorobku naukowego spełnia wymogi formalne stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego”*.

Recenzent stwierdził ponadto, że pozytywną cechą dorobku naukowego Habilitanta jest jego zwartość tematyczna i ukierunkowanie na różne zagadnienia krasu gipsowego.

Osiągnięcia te wnoszą znaczący wkład do nauki, zarówno poznawczy, jak i praktyczny. Jednocześnie skonstatował, że dr **Artur Zieliński** „nie potrafił swoich osiągnięć wyeksponować na forum międzynarodowym, bowiem obszarów krasu gipsowego na świecie jest naprawdę bardzo niewiele, przez co mógłby należeć jeśli nie do czołówki, to zapewne do grona uznanych specjalistów od tej problematyki”.

Recenzent docenia aktywną postawę dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta, która może być wzorem dla młodszych kolegów.

*

Dr hab. **Jacek Forysiak** odnosząc się w swojej recenzji do osiągnięcia habilitacyjnego stwierdził, że przedstawienie do oceny tak dużej ilości różnych prac, tj. 24 „bez wskazania kilku, stanowiących dla Habilitanta najcenniejsze w dorobku pozycje stanowi duże utrudnienie w ich percepcji, ale nie uniemożliwia przeprowadzenia oceny merytorycznej”.

Oceniając monografię dr. **Artura Zielińskiego** Recenzent uznał wybór zawartej w niej problematyki i obiektów badań za trafny. Cenne są własne pomiary morfometryczne i opracowanie typologii jezior krasowych przez Autora. Odnosząc się do materiałów o genezie i rozwoju zagłębień zwrócił uwagę, że zagadnienia te nie są dostatecznie precyzyjne przedstawione. Jego zdaniem „zbyt słabo wyrażone i udokumentowane są stwierdzenia dr Artura Zielińskiego na temat wieku form krasowych”. Przyznał jednocześnie, że te zagadnienia są trudne do właściwego udokumentowania, gdyż w obiektach krasu reprodukowanego rozpoczęcie akumulacji osadów nie następuje bezpośrednio po ich powstaniu.

W odniesieniu do badań osadów, wypełniających formy krasowe dr hab. **Jacek Forysiak** docenia trud włożony w pozyskanie rdzeni, a także pomyślne zastosowanie metod georadarowych, lecz krytycznie odnosi się do zakresu i liczby przeprowadzonych analiz (m. in. w zakresie datowań, niektórych parametrów fizyko-chemicznych i sedimentologicznych). Z oceny tej wynika, że badania osadów powinny być w przyszłości uzupełnione i uszczegółowione.

Poruszony w monografii i innych pracach problem zładowania zbiorników, zyskuje aprobatę Recenzenta jako jedno z najciekawszych zagadnień, a „koncepcja powstawania pływających wysp w wyniku wypłynięcia na powierzchnię wody pakietów oderwanego materiału dennego, w wyniku działania metanu lub związków siarki, może być uznana za trafną”.

Oceniając pozostały dorobek dr hab. **Jacek Forysiak** wskazuje na zróżnicowane zainteresowania Habilitanta m.in. w zakresie badań nad skutkami opadów nawalnych, zagadnieniami z zakresu geografii turystyki, edukacji geograficznej, geoekologii czy ekspertyz użytecznych w gospodarce. W zakresie osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych uznaje dorobek dr. **Artura Zielińskiego** za znaczący. W podsumowaniu recenzji stwierdza, że dorobek Habilitanta spełnia wymogi stawiane wnioskodawcom w przewodach habilitacyjnych w dziedzinie nauk o Ziemi - dyscyplinie geografia.

Przebieg zebrania i opinie członków Komisji

Zgodnie z Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o Szkolnictwie Wyższym, Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki, Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr. **Artura Zielińskiego** zebrała się w dniu 20 lutego 2019 r. w pełnym 7-osobowym składzie.

Przewodniczący Komisji, prof. dr hab. **Kazimierz Krzemień** powitał i przedstawił członków Komisji oraz zaproponował harmonogram obrad zgodny z przepisami prawnymi o postępowaniach habilitacyjnych według znowelizowanej ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym. Stwierdził następnie, że w dniach od 16 stycznia do 18 lutego 2019 r. wpłynęły trzy recenzje. Poinformował również, że na posiedzenie komisji został zaproszony przez Dziekana Wydziału Nauk Geograficznych UŁ, z ponad trzytygodniowym wyprzedzeniem, dr **Artur Zieliński** celem odbycia rozmowy i wyjaśnienia niektórych kwestii dyskusyjnych lub kontrowersyjnych, dotyczących głównie Jego osiągnięcia naukowego.

Przebieg dyskusji

Po otwarciu posiedzenia Komisji przez Przewodniczącego prof. dr hab. **Kazimierza Krzemienia**, w pierwszej jej części przeprowadzono rozmowę z Habilitantem, celem wyjaśnienia niektórych kwestii, które członkowie komisji uznali za dyskusyjne lub kontrowersyjne. W głównej mierze dotyczyły one osiągnięcia naukowego dr. **A. Zielińskiego**.

Prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** jako pierwszy dyskutant stwierdził, że zagadnienia merytoryczne w dorobku Habilitanta, mimo uwag krytycznych, ocenia pozytywnie, natomiast co do kwestii formalnych złożył zastrzeżenia, utrzymując swoją ocenę przedstawioną w recenzji. Habilitant w swojej wypowiedzi wskazał na szereg obiektywnych trudności rodzinnych i zdrowotnych, jakie wystąpiły na ostatnim etapie przygotowywania się

do postępowania habilitacyjnego. Komentując wyjaśnienia dr. **Artura Zielińskiego** prof. dr hab. **Radosław Dobrowolski** przyjął jego argumentację i zachęcił go do dalszych badań podpowiadając sposób rozwijania tych badań w obszarach krasu gipsowego i dokonania syntezy dotychczas zebranych materiałów.

Głos w dyskusji prof. dr. hab. **Zbigniewa Zwolińskiego** odnosił się do zdefiniowania zakresu prac wchodzących w skład osiągnięcia. Habilitant wyjaśnił, że nie mając najlepszych wzorców uznał, że należy włączyć do osiągnięcia wszystkie prace wiążące się nawet w niewielkim stopniu z tematyką krasu świętokrzyskiego, niezależnie od ich wartości bibliometrycznej.

Prof. dr hab. **Mirosław Błazkiewicz** zwrócił uwagę w rozmowie z Habilitantem, że zaangażowanie w dalsze badania może wpłynąć pozytywnie na jego dalszy rozwój naukowy. Ważne jest m.in. osadzanie wyników badań w szerszym kontekście paleogeograficznym regionu, a także porównanie wyników z innymi dobrze zbadanymi obszarami krasowymi oraz dalsze analizy cech osadów wypełniających obniżenia krasowe pod kątem ewolucji jeziornych.

Głos w dyskusji prof. dr hab. **Kazimierza Krzemienia** dotyczył kierunków przyszłych badań Habilitanta. Dr **A. Zieliński** omówił w odpowiedzi swoje plany badań, w których są m.in. analizy sedymentologiczne i elektrooporowe wypełnień form krasowych, a w dalszym etapie, także ważne w aspekcie regionalnym, badania w zakresie geografii turystyki.

Pozostali członkowie komisji uznali, że we wcześniejszej dyskusji wyczerpano kwestie o które chcieli zapytać.

Na zakończenie dyskusji prof. dr hab. **Kazimierz Krzemień** podziękował dr. **Arturowi Zielińskiemu** za rozmowę. Następnie Przewodniczący zaproponował **dyskusję końcową** nad osiągnięciem habilitacyjnym i dorobkiem Habilitanta.

Prof. dr. hab. **Radosław Dobrowolski**, zabierając jako pierwszy głos w tej dyskusji oświadczył, że analiza przedłożonego do recenzji dorobku naukowego Habilitanta, zwłaszcza w zakresie określonym jako osiągnięcie habilitacyjne, była trudna i w konsekwencji niejednoznaczna w ocenie. O ile bowiem strona merytoryczna, choć nie pozbawiona uwag krytycznych z Jego strony, wypada w ostatecznym bilansie pozytywnie, ze względu na oryginalne podejście badawcze wzbogacające dotychczasową wiedzę z zakresu krasu gipsowego Niecki Nidziańskiej, o tyle strona formalna jest trudna do zaakceptowania. Zbiór publikacji przedłożonych do oceny jako osiągnięcie habilitacyjne nie jest spójny tematycznie,

ich liczba jest zbyt obszerna i w dużym stopniu nieadekwatna do tytułu osiągnięcia. Wątpliwości co do przyczyn takiego podejścia nie rozwiązywała również treść autoreferatu. Po rozmowie z Habilitantem kwestie wątpliwe zostały wyjaśnione i zaakceptowane przez Recenzenta. Recenzent podkreślił w podsumowaniu bardzo dobrą ocenę aktywności dydaktycznej i popularyzatorsko-organizacyjnej Habilitanta, która zasługuje na szczególne wyróżnienie. Uznać ją należy za ponadprzeciętną.

Prof. dr hab. **Zbigniew Zwoliński** w swojej wypowiedzi podkreślił, że badania krasu gipsowego są rzadkie w Polsce. Monografia dr. **Artura Zielińskiego**, pomimo swojej niedoskonałości jest cenna i oryginalna. Niezbyt wysokie notowania bibliometryczne wynikają z faktu, że problematyką tą zajmuje się niewielu specjalistów. Oprócz monografii docenić należy trzy inne ważne artykuły z lat 2016 i 2018. Działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta należy ocenić dobrze, jako ponadprzeciętną.

Dr. hab. **Jacek Forysiak** oceniając całokształt dorobku i życiorysu naukowego Habilitanta stwierdził, że cechuje go zróżnicowanie wątków badawczych. Dr **Artur Zieliński** zdobył doświadczenia badawcze w badaniach gleboznawczych na etapie pracy doktorskiej dzięki wyprawie naukowej do Antarktyki. Po doktoracie zajął się nową tematyką badawczą – zagadnieniami krasu gipsowego, jego uwarunkowaniami geomorfologicznymi i hydrologicznymi. Ten nurt badawczy stał się podstawą wniosku o wystąpienie o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Równolegle angażował się w inne wątki badawcze, jak geoturystyka, czy zagadnienia geotechniczne. Rozproszenie zainteresowań spowodowało zapewne trudności w jednoznacznym zdefiniowaniu tematyki osiągnięcia habilitacyjnego, co wpłynęło na niedoskonałości przedstawionej dokumentacji.

Jego wkład merytoryczny w ocenianym wątku badawczym zagadnień krasu gipsowego stanowi wyraźny postęp na tle badań ogólnopolskich i powinien być w przyszłości umiędzynarodowiony. Dorobek organizacyjny i dydaktyczny Habilitanta Recenzent ocenił bardzo wysoko.

W opinii prof. dr. hab. **Mirosława Błaszkwicza** dr **Artur Zieliński** nie dokonał właściwego wyboru publikacji do swego osiągnięcia naukowego, włączając do niego aż 24 prace o tematyce, w większości luźno powiązanej z tytułem, a także o bardzo zróżnicowanej wartości merytorycznej. Wśród tych prac znajduje się monografia, kilka prac z listy A i B MNiSW oraz materiały konferencyjne. Z pewnością lepszym rozwiązaniem, z punktu widzenia spójności tematycznej, byłby wybór do osiągnięcia monografii wraz z kilkoma bardziej

wartościowymi artykułami odnoszącymi się do rozwoju form krasowych w Niecei Połanieckiej, które w większości stały się misami jeziornymi. Zarówno w monografii, jak i we wspomnianych artykułach, Habilitant zasadniczo odniósł się do szeroko rozumianej typologii krasowych mis jeziornych, dokonanej głównie w oparciu o analizy morfometryczne. W związku z tym, że obiekty te nie były do tej pory przedmiotem szczegółowych badań, to i tak, to nieco ograniczone podejście badawcze, wniosło nowe wartości do wiedzy na temat przejawów krasu gipsowego w Polsce. Co prawda Autor dokonał również próby rekonstrukcji zjawisk krasowych w badanym regionie w oparciu o analizę osadów dennych w misach jeziornych i ich datowania, jednak w związku z brakiem odniesienia do szerszego kontekstu paleogeograficznego vistulianu i holocenu regionu świętokrzyskiego, nie ma ona właściwego, regionalnego wymiaru. W opinii Pana Profesora jednym z ciekawszych elementów monografii Habilitanta jest dyskusja na temat genezy pływających wysp torfowych. Obserwacje poczynione przez Autora z pewnością mogą być wykorzystane przy próbach interpretacji pewnych zaburzeń w stratygrafii osadów jeziornych, także w innych obiektach paleolimnologicznych. Analizując cały dorobek naukowy Habilitanta na zdecydowany plus należy zapisać całkowitą odrębność tematyczną prac przed doktoratem, w tym rozprawę doktorską, i prac przygotowywanych do osiągnięcia naukowego w ramach przewodu habilitacyjnego.

O ile osiągnięcie naukowe Habilitanta może budzić szereg zastrzeżeń, w tym także merytorycznych, to jego dorobek organizacyjny, a przede wszystkim dydaktyczny jest na bardzo wysokim poziomie. Biorąc pod uwagę całość dokonań naukowych dr. **Artura Zielińskiego**, a także ocenę jego odpowiedzi na formalne i merytoryczne pytania zadane w trakcie posiedzenia Komisji Habilitacyjnej stwierdził, iż spełnia On wymogi stawiane w przewodach habilitacyjnych.

Dr hab. **Edmund Tomaszewski** podkreślił, że oryginalnym osiągnięciem Habilitanta jest wielopłaszczyznowa ocena powierzchniowych form krasowych Niecei Połanieckiej. Zgodził się z większością uwag zaprezentowanych w recenzjach. Do pewnych mankamentów opracowania, poza wymienionymi już przez Recenzentów, zaliczył brak zwartej części pracy dotyczącej obiegu wody w obszarze badań (umieszczonej np. w rozdz. 4), dotyczącej nie tylko opadów i wód powierzchniowych, lecz również regionalnych warunków hydrogeologicznych, cech odpływu i bilansu wodnego. Dzięki temu łatwiej byłoby dokonać próby m.in. identyfikacji sposobu zasilania badanych jezior. Ponadto Jego zastrzeżenia wzbudziło nazwanie rozdziału

7 – typologią jezior. Zawiera on bowiem prostą morfometryczną klasyfikację badanych obiektów, niezbyt szeroko uzasadnioną. Autor przedstawił również kilka zależności statystycznych między wybranymi parametrami mis jeziornych, jednak nie podjął próby ich wyjaśnienia w zakresie interpretacji fizycznogeograficznej. Nie opisano właściwości statystycznych badanych zależności, co uniemożliwiło ich waloryzację, a zatem wskazanie cech istotnie wpływających na kształt mis jeziornych. Pozostałe elementy dorobku ocenił dr hab. **Edmund Tomaszewski** bardzo wysoko.

W opinii dr. hab. **Zbigniewa Rdzanego** dr **Artur Zieliński** jest doświadczonym pracownikiem naukowo-dydaktycznym. Należy wysoko ocenić jego osiągnięcia w zakresie dydaktyki (m.in. wypromowanie ponad stu dyplomantów) oraz jako popularyzatora szeroko rozumianej wiedzy przyrodniczej. Wypełnia także dobrze swoje obowiązki organizacyjne na uczelni. W zakresie działalności naukowej jest aktywny w wielu subdyscyplinach geografii fizycznej, a nawet w niektórych dziedzinach geografii społeczno-ekonomicznej (geografia turystyki). Przez szereg lat prowadził multidyscyplinarne badania nad rzeźbą krasową włączając w te prace kolejne metody oraz różnych specjalistów z kilku ośrodków. Osiągnięcie habilitacyjne zostało wprawdzie sformułowane niefortunnie przez Habilitanta, nie mniej jednak nie jest to dyskwalifikujące, ponieważ najbardziej wartościowa część badań, stanowiąca wkład w rozwój geografii, a ściślej geomorfologii krasu gipsowego jest łatwa do wyodrębnienia i powinna być doceniona. Całokształt dorobku przedstawionego w osiągnięciu habilitacyjnym należy według dr. hab. **Zbigniewa Rdzanego** ocenić zdecydowanie pozytywnie.

Na zakończenie tej części obrad Przewodniczący Komisji prof. dr hab. **Kazimierz Krzemień** podkreślił, że wyniki badań Habilitanta stanowią znaczny wkład w poznanie rozwoju form krasowych w Niece Połanieckiej. Szczególnie ważny jest Jego wkład w badania załadowania krasowych zbiorników jeziornych oraz w poznanie modeli ewolucyjnych jezior krasowych. Szkoda, że Autor w swoich badaniach nie poszedł dalej, aby dokonać bardziej syntetyzującego opracowania, dotyczącego morfogenezy krasu gipsowego. Znacznym kłopotem w postępowaniu habilitacyjnym jest zaliczenie do osiągnięcia naukowego wszystkich prac dotyczących problematyki krasowej. Dobrze, że ten problem udało się wyjaśnić na spotkaniu z Habilitantem. Zakres Jego tematyki badawczej świadczy o stałym rozwoju naukowym. Niskie parametry bibliometryczne są związane z tym, że większość znaczących prac opublikował w kilku ostatnich latach, głównie w języku polskim. W tym zakresie Habilitant musi wykazać się większą aktywnością. W naukach geograficznych parametry, które

uzyskał mieszczą się w zakresie oczekiwań. Ogólnie biorąc Habilitant wykazuje się stałym postępem w rozwoju naukowym. Charakteryzuje się dużą pasją poznawczą i dużą aktywnością na forum krajowym i międzynarodowym. Jednak Jego działania muszą być bardziej konsekwentne, uporządkowane. Powinien dążyć do opracowań syntetyzujących. Wysoko należy ocenić Jego działalność dydaktyczną i organizacyjną.

Prof. dr hab. **Kazimierz Krzemień** zarządził następnie głosowanie nad uchwałą w sprawie wystąpienia do Rady Wydziału Nauk Geograficznych UŁ o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Głosowanie i podjęcie Uchwały

Głosowanie członków Komisji zgodnie z Ustawą miało charakter jawny, ponieważ Habilitant nie wystąpił o przeprowadzenie głosowania tajnego.

Wynik głosowania:

Tak - 7

Nie - 0

Wstrzymujący się - 0

Podjęto jednogłośnie uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania doktorowi Arturowi Zielińskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia.

Uchwała Komisji ds. postępowania habilitacyjnego dr. Artura Zielińskiego

Komisja działając na podstawie Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz 595, z późniejszymi zmianami), Rozporządzenia MNiSW z dnia 26 września 2016r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2016r. poz. 1586) oraz Rozporządzenia MNiSW z dnia 1 września 2011r, w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. z 2011r, nr 196 poz. 1165), **po zapoznaniu się z dokumentacją, recenzjami i opiniami członków, w wyniku głosowania jawnego Komisja podjęła uchwałę o pozytywnej opinii w postępowaniu habilitacyjnym pana dr. Artura Zielińskiego i wnioskuje do Rady Wydziału Nauk Geograficznych Uniwersytetu Łódzkiego o nadanie Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia.**

Uzasadnienie uchwały

Uzasadnieniem uchwały są trzy pozytywne recenzje, opinie wyrażone w trakcie posiedzenia Komisji, dyskusja z Habilitantem oraz wyniki głosowania. Komisja stwierdziła, że dorobek naukowy pana dr. **Artura Zielińskiego** stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej geografia oraz wypełnia wymogi określone w Ustawie.

Podpisani:

przewodniczący: **prof. dr hab. Kazimierz Krzemień** –
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

sekretarz komisji: **dr hab. Zbigniew Rdzany** –
Uniwersytet Łódzki

recenzent: **prof. dr hab. Radosław Dobrowolski** –
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

recenzent: **prof. dr hab. Zbigniew Zwoliński** –
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

recenzent: **dr hab. Jacek Forysiak** –
Uniwersytet Łódzki

członek komisji: **prof. dr hab. Mirosław Błaszkiwicz** –
Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania
PAN w Warszawie

członek komisji: **dr hab. Edmund Tomaszewski** –
Uniwersytet Łódzki

podpis

.....
.....
.....
.....
.....
.....